

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

apare

în fiecare **Duminică**.

Comitetul de Redacție:

- Ion Kaiișderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- General P. V. Năsturel
- G. Adamescu
- I. Ţescu
- P. Dulfu
- V. S. Moğa
- N. Nicolaescu
- Gr. Teodossiu
- Const. C. Pop-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientelele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brilliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburile alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

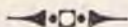
Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ciaiuri drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de canciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Opticei și Dentisticei, ca : vală și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, plosci și ligheane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare termometre maximele cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

G. C., Regină (De Carmen Sylva).—Sofia Nădejde, Bietul Urseiu.—Gh. Adamescu, O serbare a unei Soc. de Temperanță.—Cristescu Florian, Povește asupra curățeniei corpului și a locuinței.—Facerea săpunului.—X., Un tigru rănit de un cocoș.—Conferințe.—Pr. Ioan D. Mihală, Păianjenul.—V. S. Moșu, Cronica agricolă, economică și comercială.—Dela cercurile culturale — De pe Domeniile Coroanei.—Informațiuni.—Soc. economice la sate.—Dela sate.—Apel.—Licitațiuni.—Poșta redacției.

Sfaturi: Cum să mâncăm melcii.—In contra omizilor și a insectelor vătămătoare.

Ilustrațiuni: Urseiu.—Cocoș.—Tigru.—Biserica Trei Ierarhi din Iași cum a fost mai înainte de a fi restaurată.—Oameni cumpătați, cari își strâng aconomiile la Casa de Economii.

R E G I N A

De Carmen Sylva.

Cum, Doamne, să mai pot și eu
 Avea talent? Să pot și scrie?
 Cu dreptul e să-mi dea chiar mie
 Vr'un dar divin prea-dreapta soartă?
 Prea mare-ar fi norocul meu!
 Eu sunt doar' o Regină!

Și 'n pieptu-mi, bine educat,
 Cum pot să simt mai omenește?
 Când nu mă 'nteresez, firește,
 De-atâția mulți ce mă 'nconjoară
 Frumos gătiți ca la palat.
 Eu sunt doar' o Regină!

Și griji? Ce griji să am, ce zor
 Când am și haine cum îmi place,
 Și ori și ce-aș dorì pot face?
 Eu nu știu ceasul morții, însă
 De foame știu că n'am să mor,
 Căci doară sunt Regină!

Nici nu pot suferi să-mi spui
 Pe față adevărul. Iată,
 Beau vinul laudei ce 'mbată,
 Iar în urechi, spre-a nu 'nțelege,
 Bumbacul lingușiri-l puiu.
 Eu sunt doar' o Regină!

Și versuri? Mă 'ncumet la scris?
 Poetul trebuie, cât poate,
 Să simtă și s'observe toate,
 Trăind în vălmășagul lumii —
 Iar eu trăese în basm și 'n vis,
 Căci doar' sunt o Regină.

Toți strigă «ura!» 'n jurul meu,
 Să 'nchină toți ca la icoană;
 Pe cap, dorm noaptea cu coroană
 De aur, ziua stau pe tronul-mi
 Zâmbind prea-grațios mereu,
 Căci doar sunt o Regină!

De ce v'ați pierde vremea voi
 Cetind ce scriu? De geaba toate!
 Abea când voi fi moartă, poate
 Mă veți vedeă ce-am fost, spre-a zice:
 «A fost, aproape, om ca noi!
 Păcat! a fost Regină!»

Trad. G. C.

— Virtutea femeiască trebuie să fie mare, căci
 de multe ori trebuie să ajungă pentru noi.

BIETUL URSEIU!

imeni din sat nu-și poate închipui pe baba Maria fără văcuța ei plăvae și fără Urseiu, câinele sur, cu părul lung, cu capul mare ca de vițel, cu ochii sticloși gălbui, și cu coada stufoasă ca de vulpe.

Leica Maria e singură și când Cireșica e la păscut cu cireada, își pune nevoile la cale cu Urseiu. El o ascultă, o pricepe, și dacă baba e mai veselă, dă și el din coadă, câtându-i țintă în ochi, șapoi cască lung în semn de înțelegere.

Când bătrâna e supărată, Urseiu șade lângă prispă, cu botul pe labe, cu ochii pe jumătate închiși; din când în când, ca s'arate că-i destoinic și gata să i vie în ajutor, dă o raită prin curte și livedo, lătrând din toată inima până ce stăpâna îl strigă :

— Taci, mă! că n'au intrat lotrii în sat.

Urseiu mai trage o gură și s'așează mulțumit că și-a făcut datoria.

Cel mai mare dușman al lui Urseiu e câinele Moțatului din deal, de-aproape de pădure. Cât e gardul de lung, aleargă ca niște telegari, unul în stradă, altul în curte. Urseiu, cu glas arămiu, sunător și ascuțit, al Moțatului răgușit, gros ca din bute. Fug așa de repede că unul pare umbra celuiialalt. Din când în când furia ajunge la culme; atunci rup fără de cruțare nuelele gardului, arătându-și colții lungi, albi, ascuțiți ca de ragilă. Și nu e de vină Urseiu: el își face datoria, apărând curtea și livedea stăpânului. Vinovat e al Moțatului care caută ceartă cu lumânarea, hărățindu-l la el acasă.

Furia îi prinde pe la amiază. Atunci asurzesc satul cu lătrăturile lor. Nu-i chip să-i despartă. Il chiamă baba pe Urseiu la mâncare, îi arată dărabul de mămăligă; el, se face ne-aude ne-a vede. Cum să se dea el bătut, să fugă dela datorie? Urseiu nu-i mișel. Fugă dușmanul, care vine de-i caută price acasă.

Cearta ține câte un ceas până ce al Moțatului, răgușit, amortit și obosit, își ia tălpășița, să-și prinză stăpânul la mâncare.

Urseiu mai dă o raită dela un colț la altul, să se încredințeze bine de nu se întoarnă dușmanul, îi mai trage o lătrătură, zicându-i în limba lui: «Poftim și mâine, dacă nu ți-a ajuns azi». Mândru, cu coada în sus, cu ochii aprinși de trudă, vine, se gudură pe lângă babă, par'că i-ar zice «L'am izgonit!». Leica Maria îl mai mângâie pe cap, dându-i mămăligă. Urseiu s'așează frumușel pe prispă, mânăncă în tihnă, ținând bucata cu amândouă labele, mulțumit că și-a făcut datoria și că nu-l ține stăpânul de pomană.

Noaptea, câtui de mare, Urseiu n'are odihnă; doarme epurește. O pisică străină de vine în curte, el sare, o latră

și o pune pe fugă. Din când în când merge la grajd, adurmecă, ascultă și, dacă aude pe Cireșica rumegând, mârâie puțin, par'că i-ar zice: «Fii pe pace, eu veghez!»

În tăcerea desăvârșită a nopții, când dorm chiar apele și lin se bate de pietre pârâul din vale ca o inimă obosită de truda zilei, Urseiu, strejer treaz la cap, poruncește dulăilor din sat cu un lătrat amenințător ca și cum le-ar zice: «Luați seama bine!» La care i se răspunde în cor: «Biine! Biine!»

Abià când se îngână ziua cu noaptea și luceafărul, suflat din nou cu aur, s'arată, Urseiu, ribigit de frigul nopții, se face covrig pe prispă sub fereastră, vestind pe Leica Maria printr'un lătrat slab, par'că să-i zică: «Fii cu grijă, eu de-acu mă cule»

Soarele se prăbușise ca într'o prăpastie după crestele pleșe ale munților. Verdele primăvăratec își întinsese stăpânirea pretutindene, mângâind vederea obosită de arșița amiezei. Răcoarea darnică de flori se întindea în vale.

Urseiu.

Pe prispa căsuței dela mijlocul livei sta leica Maria, obidită, cu mâinile lăsate în poala șortului, cu fața neagră de supărare; urmele a două lacrimi se mai zăreă la coadele ochilor. Fața, brăzdată de cutele unei vieți de muncă și necazuri, o arătau mai bătrână decât eră. Inlemnise privind țintă la bietul Urseiu lungit înainte-i pe tăpșanul verde. Ochii lui galbeni ca de sticlă, o priviau, și în nesimțire, cerându-i milă și ajutor. Cel din urmă strigăt al lui Urseiu eră zugrăvit în ochii lui mari: «Scapă-mă, stăpână!» zisese cu lătratul lui tângiutor. Și bătrânei îi rămăsese piron la inimă.

— Ce-i, tușe, cu Urseiu? zise nepoată-sa Chiva, venind pe dela spete. Adinioară a fost la noi.

Abià la aceste vorbe bătrâna se dezmetică și simți nevoie să-și răcorească amarul.

— Uită-te, fată, ce mi-au făcut dușmanii!

— L'au otrăvit. Călăi! Ce le făcă lor câinele?

— Să le plătească Dumnezeu. Mi-au lăsat casa fără de urechi și fără de ochi.

— Mai așa! Lătratul te face s'auzi și să vezi cine vine.

— Zece străjari nu-l întreceau. Când îl lăsam cu vaca în pădure nu s'apropiă ursul de ea.

— Ce i-or fi dat?

— Turta lupului! A pierit cât ai clipi. Stam colea să mă hodinesc. Numai ce-l văd că vine hlobănându-se ca un om beat. «Ce-i Urseiu?» fac eu. Se uită la mine cu jale, numai n'avea graiu să vorbească, și, de o dată, lungește labele din dărăt, începe să tremure așa de tare că zărea cât colo, de o palmă dela pământ. Vrea sărmanul să s'aproție, lungește labele de di'nainte, îl apucă un scutur vrăjmaș și cado cum îl vezi la pământ, cu ochii țintă la mine. Uită-te, în mai puțin decât ți-am grăit, a fost gata. . . Cum l-am crescut de mic cu lapte și cum ținea, săracul la casă! Un paiu de se mișcă el simțea. Știi când a gătit dihorul dela păsări!

— Mai credincios decât un om!

— Fără de frica lui Dumnezeu și fără pic de milă! Să-mi ucidă ei câinele din bătătură! Nu-i destul eu urgisită și singură! Moțatul din deal trebuie că mil'a ucis. Tot bănuia că las câinele de-l latră, când trece: «Ține-ți, babo, câinele, ce mă latră ca pe un urs? O să-i fac de petrecanie». Mi-a zis chiar eri.

— Și i-a făcut. Om bun nu poate fi, tușe, cel ce se îndură să ucidă un dobitoc nevinovat.

— Nu credeam, fată, pe Sandu, când spunea că Moțatul e venetic.

— Cine știe ce isprăvi o mai fi făcut el pân l'a adus păcatul în sat la noi.

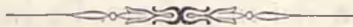
— Să nu te miri: azi ucide un câine, mâine un om.

— Păi! Destul păcat să ucizi un biet dobitoc așa fără nici o seamă.

— Mai bine îmi dădea mie una în cap decât îmi lăsa casa pustie, mai puțin rău îmi făcea.

— Bietul Urseiu, de-acu n'o mai supără pe nimeni cu lătratul lui!

Sofia Nădejde.

Cum să mănăcăm melcii. — Melcii sunt buni numai primăvara, când sunt astupați, se spală și se lasă să fiarbă în apă sărată mai bine de două ore. După aceia se scot din găoace cu furcu-lița și se mănâncă cu un sos făcut din hrean ras, cu oțet, undelemn, sare și piper.

Este bine să se cresteze melcul pe spinare și să se scoată dintr'însul un sgârciu alb de forma orezului firt; în acest sgârciu se află un os care este partca cea mai grea de mistuit a melcului.

O serbare a unei societăți de temperanță.

Cititorii noștri își aduc aminte că, din primii săi ani «Albina» a publicat articole felurite în potriiva abuzului băuturilor spirtoase și a arătat nenorocirile ce vin din pricina beției. Chestiunile acestea ne-au preocupat neconținut și în multe împrejurări am revenit asupra lor.

De aceea, aflându-mă în țară streină, mă interesez de ce se face pe aci în această privință și-mi fac datoria de a comunica cititorilor noștri cele ce am avut prilejul a vedea și auzi.

Am fost față la serbarea unei mari *societăți de temperanță* și am fost adânc mișcat de cele ce mi s'au înfățișat ochilor.

Societatea se numește «*Crucea albastră*». Ea s'a întemeiat acum 28 de ani și și-a întins activitatea în mai multe cantoane ale Elveției (Geneva, Vaud, Zurich, Neuchatel ș. a.). Numărul membrilor trece peste 10.000.

Scopul ei este «să lucreze cu ajutorul lui Dumnezeu și al «Cuvântului său la ridicarea acelor cari au căzut victime «ale beției. Convinsă că părăsirea oricărei băuturi amețitoare, «este —cu ajutorul lui Dumnezeu— cel mai bun și mai sigur «mijloc pentru a tămădui pe cei dați la beție, Societatea «cere dela membrii ei abținerea desăvârșită dela orice băutură «amețitoare, afară de caz de boală».

Serbarea la care am fost față s'a dat în seara de 22 Martie (stil nou).

Am intrat într'o sală mare, frumos împodobită cu steaguri ale Elveției și ale cantoanelor în cari se află secțiuni ale societății, cum și cu steagurile societății. Acestea se alcătuiesc dintr'o mare cruce albastră pe un fond alb, având împrejur inscripția:

«*Când Dumnezeu e cu noi, cine va fi contra noastră?*»

În fund scena; —apoi toată sala prinsă cu mese lungi și bănci; — pe mese cești și câteva prăjituri lângă fiecare ceașcă. Serbarea eră anunțată la 7 $\frac{1}{2}$; la 7 și patruzeci de minute sala eră plină și cu greu puteai să străbați, nu să mai apuci loc la masă, dar să stai în picioare. De jur împrejurul sălii două mari galerii și acelea înțesate de lume. Trebuie să fi fost 1.500 de persoane.

Și ce fel de persoane? Cu deosebire lucrători, soții și copii de ai lor. Pentru aceștia eră făcută serbarea și oamenii cu dare de mână și cu o situație socială ridicată cari au luat în mână conducerea acestei nobile mișcări, priviau cu mare mulțumire bucuria acelor cari după o zi de muncă greă și ostenitoare veniau aci să ia parte la o serbare cu adevărat înălțătoare. Dar lucrătorii aceștia te impresionează în modul cel mai plăcut prin îmbrăcămintea lor curată, prin înfățișarea

lor cuviincioasă și prin disciplina care a domnit în mijlocul unei veselii adevărat frățești.

Serbarea s'a început printr'un imn executat de fanfara societății; apoi a urmat programa, pe care o reproduc aci:

PARTEA I.

Cântec al adunării întregi.
Rugăciunea pastorului Curchod.
Alocuțiunea prezidentului serbării.
Cor bărbătesc.
Alocuțiunea unui delegat al unei secțiuni din alt centru.
Solo al unei domnișoare.
Mărturisirea lui Francelet.
Cântec al adunării întregi.
Fanfară.

PARTEA II.

Cor bărbătesc
Mărturisirea lui Burri.
Cuartet.
Alocuțiunea unui delegat.
Cântec al adunării întregi.
Rugăciunea de închidere spusă de pastorul Roehrich.

Sunt în această programă două lucruri despre cari voiesc a vorbi cu deosebire. Mai întâiu, executarea cântecelor de către întreaga asistență..... un cor de 1.500 de voci! Apoi așa numitele «mărturisiri» din partea unor membri cari fusese hăutori sau bețivi și apoi intrase în societate și nu mai beau.

Corurile generale aveau subiecte privitoare la scopul societății. Iată, în traducere, cuvintele a două din cântecele pe cari le-am ascultat.

I.

Scumpă Temperanță,
Ce mult te iubim!
Tu aduci nădejdea
In toți munții noștri.
Tu usuci lacrimile
Cari ne înecau ochii;
După atâtea nevoi,
Tu ne faci veseli.

Scumpă Temperanță
Ție-ți dăm sufletul;
Căci după suferință,
Ne-ai adus fericirea
După certuri multe,
Tu aduci pacea
In sufletele noastre
Libere pentru totdeauna.

Scumpă Temperanță,
Trăiască steagul tău!
Și să falfăe neincetat
Sub ochii Celui-de-Sus!

Crucea ta să reflecteze
Albastrul curat al cerului
Și să repete
Mila lui Dumnezeu.

II.

Fraților, curaj
Să ne indoim puterile!
Grea este munca noastră,
Dar mare este Dumnezeu!
In potriva dușmanului
Pe care-l atacăm,
Să luptăm cu tărie,
Chiar dacă suntem pușini!
Fapta e măreață.
Dumnezeule, ajută-ne
Și trimite puterea ta
In noi toți.

Plini de nădejde
Să spunem bețivului
Despre scăparea
Ce ne trimite Dumnezeu.
O de-ar vrea să asculte
Glasul care-i spune
Că este victorie
Cu crucea totdeauna

Doamne a tot puternic,
Tu care ești totdeauna glorios,
Tu care ești totdeauna învingător,
Trimite-ne și nouă isbândă!

Astfel de cuvinte curate și înălțătoare rostiră sutele de glasuri de copii, tineri și bătrâni.

Mai mișcătoare însă mi s'au părut mărturisirile de cari pomenii.

Un bătrân lucrător, membru de 13 de ani în societate — care de 23 de ani nu mai bea nici vin nici rachiu — și-a povestit în scurt viața. A spus cum, copil de șase ani, a rămas fără părinți și a fost crescut de niște rude. In casa lor a auzit vorbe urite, a văzut pe cei mari bând și când s'a făcut mare a urmat pilda din casă.

Fericirea lui eră la cârciumă. Deși eră harnic și câștigă destul, n'avea nici odată haine bune pe el, și trăia în mizerie. Intr'un moment de deșteptare, s'a însurat, crezând că viața de om cu familie îl va îndreptă. Degeaba. Peste puțin și-a părăsit nevasta, și-a uitat de copil și s'a întors la cârciumă. Când își luă plata sâmbăta seara, întâiu trecea pe la cârciumă de-și înjumătăția câștigul și apoi se ducea acasă. Acolo găsiă pe nevastă plângând, pe copil privindu-l speriat. Cum se treziă, făgăduiă să se îndrepteze, dar puțină vreme ținea făgăduiala. Intr'o noapte se întoarse acasă târziu. Nevasta și copilul, nemâncați, îl așteptau cu frică. Amețit se supără

de vorbele nevestei și se repezi să o lovească. Atunci copilul sări și-i strigă sughițând de plânset: «Tată, să nu bați pe mama!» Cuvintele acestea l-au impresionat așa încât a început și el să plângă și însuși s'a hotărât să se lase de beție. Din fericire, chiar a doua zi întâmplarea l-a adus într'o întrunire a societății *Crucea albastră* și de atunci s'a lăsat pentru totdeauna de băutură.

Toate lucrurile acestea, spuse de glasul celui pățit, apoi descrierea stării mulțumitoare de sănătate și de prosperitate în care se află acum impresionează așa de tare pe ascultători încât am văzut la mulți lacrimi în ochi.

Rareori discursul celui mai dibaciu orator a putut să miște atâta cât cuvântarea nemeștesugită a bătrânului lucrător.

Cele două părți ale programei au fost despărțite prin *împărțirea ceaiului*. Fiecărui ascultător i s'a dat o ceașcă de ceai simplu sau cu lapte și în timp de 20 de minute, în sunetul fanfaniei, membrii societății ca și simpli privitori au benchetuit... Poate să răză de acest *chef* cu apă caldă; dar aci entuziasmul a fost întreținut prin cuvântul lui Dumnezeu și... câteodată..... aceasta e și mângâietor și înălțător!

Astfel s'a petrecut serbarea societății de temperanță din Geneva.

Geneva, 10 Martie.

Gh. Adamescu.

Povețe asupra curățeniei corpului și a locuinței.

Bună ziua și bine v'am găsit sănătoși, oameni buni!

După cum știți, eu în totdeauna când vă întâlnesc, vă întreb de sănătate și de asemenea crez că nu este om, care să nu întrebe întâiu de sănătate pe o rudă, pe un prieten sau pe un cunoscut când se întâlnește cu el. Scrii o scrisoare fiului d-tale din armată, unei rubedenii de departe sau oricărui om cât de străin ți'ar fi și nu te lasă inima să nu-l întrebi ceva și despre sănătate.

Nu e om pe lumea asta, care să nu prețuiască sănătatea mai mult ca orice; nu e om, care să nu dorească să fie întotdeauna sănătos. Nu e rugăciune făcută la Dumnezeu, în care omul să nu ceară mai întâiu de toate sănătatea.

Sănătate își urează oamenii la petrecere, la nunți și la zile mari; sănătate își doresc când se despart, de sănătate se întrebă când sa întâlnesc.

Câți bogați bolnavi nu doresc soarta săracilor sănătoși?

Și aceasta din pricină că sănătatea e cel mai neprețuit dar și cea mai mare bogăție din câte a lăsat D-zeu omului.

Nu știți vorba aceea «*Dă-ne Doamne sănătate că i mai bună de cât toate*».

Și acum fiindcă sănătatea e atât de prețioasă, să vedem cari sunt mijloacele, prin care ne-o putem păstra și îngriji.

Cel mai bun mijloc prin care ne putem păstra sănătatea este *curățenia trupului și a locuinței*.

Curățenia, este și plăcută și folositoare.

Și e plăcută curățenia nu numai lui Dumnezeu, care prin legea lui cea sfântă ne-a poruncit între altele să fim curăți zicând: *«Iar tu unge capul tău și spală fața ta și tatăl tău, care vede într'ascuns va răsplăti ție la arătare»*, dar ea e plăcută și omului precum și tuturor vietăților, pe cari le-a lăsat Dumnezeu pe pământ.

N'ați băgat de seamă cum vi se pare un copil spălat și curățel și cum vi se arată unul cu fața, cu mâinile sau cu hăinuțele murdare?

Nu-i așa că cel dintâiu vă place, numai fiindcă e curat, și cel de-al doilea vi se pare urât numai fiindcă e murdar?

Ați văzut cum se ciugulesc și se scaldă păsărelele, ați băgat de seamă cum se linge vaca și cum își îngrijește vițelul! Cine din noi nu știe cât de curat își ține pisica trupul și cât de mult se ferește ea de murdărie. Până și porcului îi place și îi priește mai bine curățenia de cât murdăria.

Curățenia nu e numai plăcută, ea e și de mare folos atât celorlalte viețuitoare, cât și omului.

Nu știți, cât de greu vă este vara când veniți dela seceră ori dela altă muncă, cu trupul obosit și plin de praf, și cât de ușori vă simțiți după ce vă spălați, sau vă scăldați de vă răcoriți și vă curățați trupul.

Curățenia, ușurează corpul și face pe om să muncească mai cu drag și mai cu trageră de inimă. Ea ne ferește încă de multe boale de piele?

Intrebați pe unii din satul vostru. cum s'au curățit de bubele pe care le aveau pe picioare de doi-trei ani?

Le-a spus Doctorul să se spele în toate zilele cu apă caldă și cu săpun. Ei l'au ascultat, s'au spălat mereu s'au ferit de murdărie și în trei-patru săptămâni bubele au pierit, par'că nu fuseseră de când lumea. Apoi râia și alte boale de piele nu se lipesc de omul curat, sau dacă se lipesc se vindecă repede fiindcă nu le priește decât în murdărie și necurățenie.

Pe cât e de plăcută și de folositoare curățenia, pe atât de urâtă și de păgubitoare e murdăria. Toate boalele de piele ca: râia, ehelia, jupuiala se nasc numai din necurățenie. Apoi bubelor dulci și buboaelor și altor boale le priește de minune, când pielea pe care au eșit e nespălată.

Învățații au socotit că necurățenia a băgat în mormânt mai mulți oameni decât toate războaiele din lume.

Să vedem acum ce trebuie să facem ca să fim în totdeauna curăți spre a ne păstra și îngriji sănătatea?

Pentru ca să ne păstrăm sănătatea și să ne ferim corpul de atâtea boale, pe care ni le aduce necurățenia, să ne spălăm în

toate zilele, ba și de mai multe ori pe zi, pe mâni și pe față. Mulți zic că se spală întotdeauna „pe ochi“ și curăți tot nu mai sunt.

Și e adevărat că nu sunt curăți, fiindcă ei se spală numai pe ochi nu pe toată fața, cum ar trebui să se spele.

Este bine, oameni buni, să ne spălăm întotdeauna pe toată fața, pe gât, prin urechi și prin gură cu apă rece și curată așa cum o luăm dela cișmea, fiindcă aceasta dă trupului putere și-l ferește de răcială. Cine se spală pe față și pe gât cu apă caldă se îmbolnăvește mai repede când ese la răceală, fiindcă se învață cu căldura și nu mai poate ține la frig. Pentru față deci, și pentru gât e mai bună apa rece.

Dar nu e de ajuns să ținem curate numai mâinile, gâtul și fața, ci trebuie să ținem tot așa de curat tot trupul. Pentru aceasta e bine să ne spălăm cel puțin la o săptămână ori la două cu apă caldă și cu săpun.

De asemenea și picioarele să le spălăm de două ori sau cel puțin odată pe săptămână.

Ce bine și ce frumos ar fi dacă sfânta Duminecă ar găsi pe toți oamenii curăți și premeniți. Nu e de ajuns să ai trupul curat, ci trebuie să-ți fie curate și țoalele cu care te îmbraci. Că la ce ți-ar folosi dacă te-ai spăla Sâmbăta pe tot corpul și te-ai îmbrăcă iar cu cămașa murdară.

Trupul se spală cu apă caldă și cu săpun și această se face mai ușor în case anume făcute pentru acest lucru și cari se numesc *băi*.

Acum e vorba să se facă și la sate băi (casă pentru băi) ca la orașunde oamenii mai cu dare de mână, pe un preț mic, iar cei săraci pe degeaba, să-și curețe trupurile de câte ori or avea nevoie. Și atunci o să vedem cum o să se înpuțineze boalele care se nasc din murdărie.

Ca să fim, pe deplin încredințați că ne vom păstra sănătatea, mai trebuie încă să ne ținem curată, cât se poate de curată, și locuința, adică odaia și casa în care locuim.

Casa ne-o putem ține curată deretecând-o și măturând-o întotdeauna. Trebuie să băgăm de seamă însă ca în vremea măturatului să ținem ferestrele deschise ca să poată eși praful din odaia în care măturăm și să nu se pună iară pe lucrurile din odaie.

E bine și sănătos lucru, să ne spoim casele cu var din ce în ce mai des, fiindcă varul are putere să apere casa omului de multe boale rele. Și afară de aceasta, varul din mila lui Dumnezeu este mult și eftin!

Ce bine îi șeade Doamne, unei case văruițe parc'ar li premenită, ți-e mai mare dragul să trăiești într-ânsa.

Ar fi bine iarăși pentru sănătate ca acei cari obișnuiesc să țină prin case: cloști cu pui sau porci, să-i dea afară, să trăiască în cotete sau în cocini, cum le'a ursit Dumnezeu, că din murdăria lor se pot căpăta multe boale rele. De ce adică să nu lăsăm porcii să stea la locul lor și să-i aducem cu noi, în casă

ca să ne stricăm sănătatea, ba să mai silim și pe d-l Doftor să ne amendeze.

E bine iarăși ca cei, cărora le dă mâna, să-și pardosească casele cu scânduri, fiindcă astfel casa se poate mătura mai ușor și face mai puțin praf.

Ar fi bine încă să ne lăsăm de uritul obicei de a atârna cio-
rapii și obielele ude pe sobă ca să se usuce, căci ele dau mi-
roase grele cari ne pot îmbolnăvi.

Cât despre curți și grajdurile vitelor e bine, după cum s'a mai spus și altă dată, să le ținem în mare curățenie pentru sănătatea noastră și a vitelor noastre. Asemenea e bine să aruncăm băligarele cât se poate de departe de casă ca să nu ne îmbolnăvim de miroasele lor.

Așa dar, dacă vrem să ne păstrăm sănătatea, scumpa sănătate, pe care ne-a lăsat-o D-zeu ca pe cea mai neprețuită comoară, să ne ținem trupurile și locuințele în cea mai mare curățenie.

Mai ales că nu e lucru mare să se curețe cineva, numai bună voință să aibă! Și oare să fie cineva care să nu ție la sănătatea lui? Cred că nu!

Am nădejdea, că vom fi ascultați și că oameni vor pricepe să-și țină trupurile și locuințele curate, căci toate pentru binele și fericirea lor le este.

Cristescu Florian.

Facerea săpunului.

Se toarnă într'o căldare mai mare 5 litri leșie făcută cu potasă (20 potasă pentru 100 apă), se adăogă apoi 5 kilograme seu ori untură de porc curată, se acoperă căldarea cu un capac și se fierbe 5 ore, mestecând din timp în timp și adăogând puțin câte puțin leșie de potasă. Prin această operație toată grăsimea din căldare se transformă într'o masă transparentă, asemenea cu gelatina (piftie).

Săpunificarea (formarea săpunului) atunci e terminată când această masă gelatinoasă nu se mai lichefiază (subțiază) prin adăogare de leșie, sau când luăm din ea cu o lingură și turnând pe o farfurie nu cade picătură cu picătură, ci se întinde ca niște fire lungi și căzând pe o farfurie rece sau pe o piatră rece se închiagă, se întărește ca piftia la frig.

Când ne încredințăm astfel că saponificarea s'a terminat, adăogăm în căldare care tot fierbe, 600—800 grame saru de bucătarie și continuăm cu fierberea până când săpunul din căldare se închiagă ca o masă albă granuloasă (grunjoasă)

care plutește deasupra unui lichid limpede numit *leșie i n ferioară*.

Se adună cu o lingură (care să prezinte găuri prin cari să se scurgă partea lichidă) tot săpunul care plutește adică toată masa grunjoasă și se pune pe o tavă spre a se răci. Se varsă lichidul din căldare așa ca căldarea să rămână curată. Se pune din nou săpunul în căldare, se toarnă peste dânsul din nou leșie mai slabă (se poate turna chiar din leșia care am scos-o din căldare dar să fie bine limpezită și strecurată) și se fierbe. În timpul fierberii săpunul se moaie din nou, iar noi continuăm a turna puțin câte puțin leșie punând și o nouă cantitate de sare, (adică repetăm operația ce am făcut-o mai înainte) și urmăm cu fierberea până când săpunul se încheagă din ce în ce, devenind vâscos și spumos. Când spuma încetează, săpunul fierbe cu sgomot și devine grunjos (granulos) plutind pe deasupra lichidului.

Atunci se ia din nou cu lingura și se pune pe tăvi răcitoare. Spre a se transformă într'o pastă omogenă, se bate înainte de a se răci cu o vergea de fier, prin care bătae se acopere de niște vine ca marmora. Atunci e terminat și încă moale se toarnă în tipare, sau cutii de formă dreptunghiulară de lemn, cari se pot desface și al căror fund e găurit și acoperit cu pânză pentru ca leșia să se poată scurge. În aceste cutii se răcește, apoi se scoate și se taie în bucăți cât voim de mari, cari se pun să se usuce la aer.

5 Kilograme grăsime pot da până la 8 kilogr. jumătate săpun, care prin uscare perde 10%.

Dacă voim să avem un săpun alb să tăem săpunul făcut ca mai sus, și să-l disolvăm în o mică cantitate de leșie curată și slabă și-l lăsăm să se răcească încet, atunci tot săpunul murdar și colorat cade la fund și se poate separa.

Ca săpunul să iasă curat, trebuie ca atât grăsimea cât și leșia să fie curate.

Dacă voim săpun colorat, punem în săpun pe când este încă moale uă culoare oarecare. Tot atunci se pune și uă esență mirositoare dacă voim.

Se poate întrebuița și leșie făcută cu cenușă de lemn care conțin potasă.

10 Kilogr. Cenușă cu 8—10 litri apă lăsată într'un vas 2—3 zile și mestecată din timp în timp, apoi limpezită, strecurată bine, și fiartă până scade aproape jumătate, este o leșie bună de întrebuițat, dacă nu avem potasă, dacă nu am limpezit bine leșia ese săpunul cam impur, dar ține mai ieftin.

-
- Gardul cu proptele nu cade pe vremuri grele.
 - Nu poți fi și cu ouă și cu pui.
-

Uu tigru rănit de un cocoș.

întâmplare foarte ciudată e povestită de un jurnal din America și, dacă n'o fi minciună, e lucru prea cu haz.

Un vapor mare veniâ din America spre Londra și adusese multe animale sălbatece pentru o menajerie din acest oraș. In vapor erau și păsări mare mulțime, cari aveau să slujească de hrană pentru fiare. Găini, rațe, găște, curci, mai știu și eu ce... toate grămădite în cusci, unde se amestecau coticodăcelile cu măcăelile și cu sâsâelile unora și altora.

Intre ele erâ și un cocoș mare, cu creastă fru-

Cocoș.

moasă, cu o coadă de pene lungi și felurit colorate. El nu se mulțumia să-și păzească găinile, dar nu lăsâ pe nimeni să se apropie de dânsul: săriâ îndată cu ghiarele și... nu glumiâ. Odată a sgâriat strașnic pe un marinar.

 — Stai tu! zise marinarul. Iți vine și ție rândul acum. Mâne am să te arunc în colivia *Dracului!*

Dracu, poreclise marinarul pe un tigru mare și nespus de rău. Erâ așa de rău în cât odată s'a repezit și a apucat cu gura un drug de fier roșit

în foc, pe care i-l vârâse printre gratii ca să-l mai sperie nițel.

Și în adevăr, a doua zi falnicul cocoș fu pus în colivia tigrului. Toți marinarii se adunase să vadă cum are să fie sfâșiat strașnicul rege al cotețului.

Tigrul, fără să se scoale de jos, întinse laba să-l înhațe. Cocoșul însă îi înfipse ghiarele în labă, în cât fiara și-o trase numai decât și începù să se lingă la întepătură. Peste câteva minute, întinse botul

Tigru.

ca să ia pe cocoș cu gura; dar cocoșul îl lovì acum în carnea moale a buzelor așa de grozav în cât tigrul scoase un răget și se duse într'un colț, fără să mai atingă cocoșul.

Vă închipuiți ce sărbătorit a fost de către toți oamenii vasului. L'au scos din colivie și i-au făcut un coteț separat ca să-l aducă până în Londra, unde voiau să-l expue într'un cerc ca «*învingătorul tigrului!*»

Se vede însă că vântul mării nu i-a priit, căci a murit înainte de a ajunge.

X.

— Lenea e perina dracului.

CONFERINȚE

În seara de 9 Martie, societatea «*Progresul silvic*» a ținut prima conferință din acest an, la sediul ei din localul administrației Domeniului Coroanei.

A. S. R. Principele Moștenitor, care se interesează mult de silvicutura națională a onorat conferința cu Augusta sa prezență.

Sedinta s'a deschis de Președintele societății. D-l Ion Kalinderu prin următoarea cuvântare :

Alteță Regală,

Domnilor, Iubiți Colegi,

Se împlinesc 15 ani de când Societatea «*Progresul Silvic*», întemeiată în 1886, ține în fiecare an câte trei conferințe.

În acest răstimp, subiectele cari s'au dezvoltat de conferințieri, au fost pe cât de variate pe atât de potrivite împrejurărilor și, în genere progreselor realizate de Silvicură. De asemenea, Comitetul a căutat: să intereseze la ele, nu numai pe membrii Societății, ci și alte persoane străine de pădurărit, dar în curent cu cesiunile economice, și în măsură de a contribui la dezlegarea lor, spre binele obștesc.

Îmi place a crede că deși n'am ajuns acolo, unde ținteam când am introdus conferințele, rezultatele dobândite sunt totuși destul de satisfăcătoare, dacă le privim alătura de activitatea ce am desfășurat prin revistă, în adunările generale, prin publicațiuni, etc., și dacă le judecăm după progresele făcute de Silvicutura noastră națională. În viitor sperăm să putem obține roade și mai bune, mai ales că începutul e făcut, și că avem în țară un număr relativ mare de bărbați, cari dau pădurilor adevărata lor însemnătate.

Într'adevăr, de unde înainte această bogăție eră privită ca un izvor nesecat de venit, astăzi masivele păduroase sunt supuse unor anumite legi, și se caută în chip rațional, așa cum se practică în țările apusene. Odată cu schimbarea sistemului de exploatare, eră natural ca și utilizarea lemnului să ia un avânt mai mare, și să ne ducă la întrebuițarea lui de azi, care deși n'a atins perfecțiunea, e însă pe calea cea bună.

Tot atât de îmbucurătoare sunt și împăduririle, ce fac în unele părți ale țării pe locurile defrișate. E de dorit ca aceste împăduriri să se facă în măsură tot mai mare, și să se întindă și pe terenurile inaccesibile altor culturi, cum și la șes, ca perdele de protecțiune contra vânturilor păgubitoare. România fiind o țară agricolă, pădurile cari au o mare înrâurire asupra climei, trebuiesc păstrate, iar acolo unde lipsesc, reînființate sau întemeiate din nou, ca un regulator al fenomenelor atmosferice. Pe Domeniile Coroanei s'a ținut seamă de această necesitate, făcându-se împăduriri în nisipurile zburătoare de pe Sadova, cum și mai multe perdele de protecțiune pe celelalte moșii, și pot afirmă că au corespuns pe deplin așteptărilor noastre.

Iubiți Colegi,

Interesul din ce în ce mai mare, care ni-se arată din toate părțile, nu trebuie să fie pentru noi numai o răsplată a muncii din trecut, ci și un puternic îndemn de a stăruî înaintea pe calea ce ne-am tras. Osârdia noastră să fie îndoită, pentru că numai astfel vom putea ajunge mai curând scopul, în vederea căruia ne-am întrunit în societate, și vom putea corespunde încrederei ce s'a pus în noi. La aceasta ne chiamă de altcum și datoria, ce are fiecare om de a fi folositor țării sale.

Amintind acestea, nu pot însă să nu exprim satisfacțiunea ce simt, constatând că fiecare din d-voastră s'a străduit și până acum cu multă bună voință. În special aduc mulțumiri d-lor Conferențieri, cari 'și-au dat toată silința a face comunicările lor cât mai instructive și mai atrăgătoare pentru toți.

Programul conferințelor din acest an e următorul :

Astăzi seară : *Lemnul de fag cu și fără inimă roșie, și întrebuințarea lui pentru traverse*, de d-l Petre Antonescu, profesor la școala de Silvicultură.

La 12 Martie : *Corpul Silvic al Statului*, de d-l Mihail Tănăsescu, Inspector Silvic.

La 19 Martie : *Insemnătatea Botanicei Generale și aplicată în Silvicultură*, de d-l Nicolae Iacobescu profesor la școala de Silvicultură.

Altețã Regalã,

Permiteți-mi a depune la picioarele Voastre, în numele tuturor membrilor Societății, omagii de profundă recunoștiință pentru Augusta bunăvoință cu care ați venit între noi. Prezența Alteței voastre Regală la această Conferință e o mare onoare pentru Societatea noastră, iar pentru membrii un și mai puternic îndemn la muncă, ca și numeroasele dovezi de înaltă ocrotire cu care ne onorează M. S. Regele, Augustul unchiu al Alteței Voastre Regale.

Și acum cu voia Alteței Voastre Regale, dau cuvântul d-lui Antonescu.

PĂIAJENUL

Dacă omori un păiajen îți iartă Dumnezeu trei păcate. De ce ? Păi, cică păiajenul s'a prins că toarce el mai subțire ca Maica Domnului. S'a luat la întrecere și a rămas'o. Dar și Maica Domnului, de ciudă, a blestemat pe păiajen, să stea spăzurat de tortul lui și pânza de păiajen să nu fie bună de nimic și a mai zis Maica Domnului ca celui ce va omori un păiajen să i se ierte trei păcate. De acea umblă copiii uneori pe câmp și unde găsec gaură de păiajen bagă o ață cu ceară la cap și după ce păiajenul se agață de ceară, băiatul trage de ață și-l scoate afară de-l omoară.

Când oi vedeă păiajenul să sări îndată ; măcar de ai fi cu un picior încălțat și cu unu desculț, și să nu te lași până nu l-oi omorâ căci e păcat mare să vezi păiajenul și să nu-l omori (credință pop. în jud. Prahova).

Pr. Ioan D. Mihaiu.

Biserica Trei Ierarchi din Iași cum a fost mai înainte d'a fi restaurată.

Cronica Agricolă, Economică și Comercială.

Ne găsim în plină primăvară, așa în cât ne putem da mai bine socoteală de starea semănturilor făcute în toamna anului trecut, cari semănturi, după cum se știe, s'au făcut pe o suprafață destul de mare, atât la grâu, secară, cât și la orz.

Semănturile din anul trecut 1904 se pot vedea din statistica agricolă publicată de Ministerul agriculturii:

Din această lucrare, se constată că anul trecut s'a semănat 5.190.693 hectare la care se mai adaogă 544.425 he fânețe și 173.462 he sădiri, așa că totalul culturilor din țară a fost de 5.908.580 he.

Calcululele statistice sunt făcute pentru următoarele 8 grupe;				
Cereale pe întind. de	4.986.870	ha	vine	84,40% din supr. tot.
Oleaginoase și textile	90.888	»	»	1,54 »
Leguminoase și tubercule	65.666	»	»	1,11 »
Plante industriale	16.594	»	»	0,28 »
Grădinării	30.675	»	»	0,52 »
Fânețe	544.425	»	»	9,21 »
Sădiri	173.462	»	»	2,94 »

În ce privește întinderea și producțiunea în parte a culturilor se prezintă astfel:

Grâul a fost cultivat pe o suprafață totală de 1.721.824 he cu o producție medie de 11.0 hl. Producțiunea cea mai mare a avut-o județul Iași unde s'a recoltat în medie 20.3 hl.

Secara a fost cultivată pe o întindere de 133.918 ha cu o producție medie de 7.6 he. Cea mai mare producțiune a avut-o județul Roman cu 18.8 he,

Orzul s'a cultivat pe o suprafață totală de 534.218 ha cu o producție medie de 7.6 hl. Cea mai mare producție a dat-o jud. Botoșani cu 20.9 hl.

Ovăzul a ocupat o suprafață de 425.720 he cu producția medie de 10.4 hl. la he. Cea mai mare medie a fost în jud. Botoșani care a dat 21.1 hl.

Porumbul a fost cultivat pe suprafața de 2.093.763 he cu o producție medie de 3.3 hl. la he. Producția cea mai mare a fost în jud. Dorohoiu care a dat 9.9 hl. la he.

Meiul a ocupat o întindere de 76.576 ha cu o producție medie la he de 0.3.

Hrișca s'a cultivat pe o suprafață de 851 ha și a dat o producție medie la he de 6.5 egală cu producția anului 1902.

Rapița. Față cu ultimii 5 ani a ocupat suprafața cea mai mică 18.342 he, și a dat o producție de 4.6 hl. la ha.

Înul. A fost întrecut în întindere numai de cultura anului

1903 când a atins țifra de 80.070 ha, anul acesta fiind numai 65.770 ha. Producția mijlocie a fost la he de 0.9 hl. sămânță și 0.2 cântare metrice fuior.

Cânepa a ocupat suprafața de 7.653 ha. Producția de fuior a fost de 2.6 cântare metrice la he.

Macul. A fost cultivat pe suprafață de 123 ha și a dat o producție medie de 5.8 hl. la he.

Fasolea. În ogor propriu a ocupat 40.431 ha și a dat, în mediu, 1.2 hl. la he. Iar printre semănăturile de porumb a fost pusă pe 435.932 he și s'a obținut 0.6 hl. la he.

Mazărea. A ocupat suprafața de 12.457 he cu producția medie 3.4 hl. la he.

Bobul și Lintea. Cel întâiu a ocupat 26.4 ha cu producția medie 6.4 hl. iar lintea 436 ha cu o medie de 3.1 hl. la he.

Cartofii semănați.

În ogor propriu s'au pus pe 12.078 he și au produs în mediu, 6.760 kgr. Județul care a dat mai mult e Dorohoiu cu 12.620 kgr. la ha.

Prin porumb s'au pus 16.987 ha și s'a socotit ca medie la ha 650 kgr.

Sfecla de zahăr. S'a cultivat pe 8.944 ha și a dat 16.220 kgr. la he.

Tutunul a ocupat 6.274 ha, Anisonul 113 ha, Varza 6.865 ha, Ceapa 4.217 he, alte legume 7.664 ha; Pepeni galbeni și verzi 11.929 he.

Fânețe artificiale și rădăcini. Au ocupat suprafața de 78.216 he cu producția medie de 920 kgr. la he.

Fânețe naturale au fost pe 466.209 ha cu 710 kgr. la he.

Viile au fost în întindere de 102.766 ha cu o producție medie de 8.1 hl. la he.

Livezile de pruni au ocupat suprafața de 70.696 he cu 403 chintale metrice la he.

Starea semănăturilor, atât la noi cât și în toată Europa, au ieșit bune din iarnă, așa în cât ne putem aștepta la o recoltă abundentă, dacă și lunile de primăvară vor fi tot atât de bune la creșterea semănăturilor, după cum a fost cele de iarnă. Umezeala care s'a înmagazinat în pământ din topirea zăpezii este îndeștulă pentru semănăturile de toamnă, ca și cele ce se vor face în această lună. Am zis că este îndeștulă de oarece din luna Fevruarie de când zăpada a început a se topi, timpul a fost mai mult răcoros și noros, așa în cât zăpada s'a topit pe nesimțite, în cât apa provenită din topirea ei s'a putut înmagazina în pământ pe nesimțite. Pe de altă parte, de îndată ce va da căldura, creșterea semănăturilor de toamnă se va iuți, în cât în scurt timp vor putea umbri pământul, împiedecând astfel mai mare, o evaporarea a apei de care ele au trebuință la creșterea lor. Colțul ierbei mărindu-și creșterea, a asigurat hrana oilor, a vitelor ce nu se pot întrebuința la munca câmpului ca

și a pasărilor de curte, cari pe lângă iarbă mai găsesc și câte un viermișor la hrana lor.

Nu numai în Europa semănăturile de toamnă se găsesc într'o bună stare de creștere, ci și în Statele Unite americane, așa în cât această stare a semănăturilor din toată lumea, va trebui negreșit să influențeze și asupra prețurilor, care din luna Septembrie anul trecut și până astăzi, a fost destul de ridicat în toate târgurile. Din urcarea acestor prețuri care a fost aproape permanentă, au profitat mai mult speculanții decât agricultorii. Din care cauză M. S. Regele Italiei, a luat laudabila măsură de a se înființa la Roma un institut internațional de agricultură.

Cred că e bine ca cititorii acestei reviste să cunoască în întregime ei scrisoarea ce Regele Italiei a adresat primului său ministru, relativ la acest institut internațional de agricultură, la care au aderat toți Suveranii din Europa, spre a putea scăpa beneficiul producției agricole al țării lor din mâna speculanților, cari se ivesc prin târgurile de cereale și prin sate dela începutul secerei, ca niște lăcuste lacome de a înghiți tot beneficiul agricultorilor dacă ar fi posibil.

Iată scrisoarea M. S. Regelui Italiei:

Scumpul meu Președinte,

«Un cetățean al Statelor Unite ale Americii, d-l David Lubin, mi-a expus nu de mult în acel entuziasm care rezultă dintr'o convingere adâncă, o idee care mi-a părut bună și prevăzătoare; de aceea o recomand atenției guvernului meu.

«Clasele agricole, în general cele mai numeroase, au pretutindeni o mare influență asupra soartei națiunilor; dar, trăind fără nici o legătură, ele nu pot să concure în mod eficace nici la ameliorarea și distribuirea diferitelor culturi după nevoile consumațiunii, nici la protejarea intereselor lor pe piețele, cari, pentru produsele cele mai importante ale solului, devin din ce în ce mai universale.

«Un institut internațional ar putea deci să fie de un mare folos, dacă, degajat de orice scop politic, el și-ar propune să studieze condițiunile agriculturii în diferitele țări ale lumii, semnalând în mod periodic cantitatea și calitatea recoltelor, așa ca producțiunea să poată fi ușurată, comerțul să fie mai puțin costisitor, mai expeditiv și fixarea prețurilor mai convenabilă.

«Institutul acesta lucrând de acord cu diferitele birouri internaționale create pentru acest scop, ar furniza în acelaș timp date precise asupra condițiunilor brațelor agricole în toate țările, ca să poată fi pentru emigranți o călăuză folositoare și sigură. Institutul ar mai lua înțelegere pentru apărarea comună în privința acelor boli a plantelor și a vitelor pe cari apărarea parțială nu reușete să le stârpească; el ar mai exercită o acțiune binefăcătoare asupra dezvoltării cooperațiunii rurale, a asigurărilor și a creditului agrar.

«Efectele binefăcătoare ale unui asemenea institut, organul de solidaritate între toți agricultorii, și pentru cuvântul acesta un element puternic de pace, n'ar întârzia să se îmulțescă. Roma ar

trebui să fie locul demn de reuniune a reprezentanților Statelor aderente și a principalelor asociațiuni interesate, pentru ca autoritatea guvernelor și acțiunea puternică a cultivatorilor să meargă mână în mână,

«Am încredere că nobleța scopului va face să se treacă peste toate greutățile întreprinderii.»

Să trec la altă cestiune economică care interesează pe toți agricultorii de-o potrivă, și mai cu seamă marea agricultură; această cestiune este convențiunea cu Germania, care s'a încheiat și pe care Corpurile legiuitoare o vor vota chiar în această sesiune.

Taxele vamale ce au să plătească produsele cereale la intrarea lor în târgurile din Germania, sunt superioare celor din convențiunea deja expirată. După tariful B taxele pe cereale sunt următoarele: Pentru secară se va plăti 5 mărci la suta de kgr., în loc de 3 mărci și 50 cent, după vechia convențiune; taxa tarifului vamal general german fiind de 7 mărci.

Grâul și alacul dela 3,50 la 5,50, taxa tarifului general 7; orzul pentru malt dela 9 la 4, — m altul dela 2 scăzut la 1,30; ovăzul dela 2,80 la 5, — taxa generală pentru orz și ovăz fiind de 7 mărci; meiul dela 1 la 1,50; porumbul și mălaiul tătarec dela 1,60 la 3, taxa generală fiind 5; fasolea comestibilă dela 1,50 la 2,50; mazărea rămâne la 1,50 și rapița la 2, taxele generale fiind pentru fasole și mazăre 4 iar pentru rapiță 5 mărci. Nucile și alunele dela 3 și 4 au fost scăzute la 2 mărci, dar celelalte fructe și legumele, din cari o mare parte erau până acum scutite, vor avea să plătească între 2 — 5 și preparate chiar 10 mărci suta de kgr.

Lemnele de construcțiune sau pentru întrebuițări industriale n'au suferit modificări însemnate de taxe; s'au scăzut puțin taxele la lemnele brute și moi, urcându-se puțin la cele tari, cioplite or tăiate cu ferăstrăul.

Animalele vii, din cari de altfel n'avem nici cu convenția actuală vr'un export vrednic da menționat în Germania, vor fi taxate: pentru boi, în loc de 5—9 mărci de cap, 14,40 de 100 de kgr. greutate vie; caii în loc de 25,50 de cap, iarăși 14,40 de suta de kgr greutate; oi și porci tot așa, în loc de 1 — 5, mărci de cap. Găinele, cari erau scutite, vor plăti 4 mărci de suța de kgr. greutate vie; scutite rămân caprele și găștile.

În ce privește produsele alimentare, avem pentru carne, afară de slănină de porc și viscere comestibile o urcare dela 17—35 mărci suta de kgr. (tariful general 60); pentru paseri tăiate de la 12—15 (tariful general 30).

Peștii constitue articole neconcedate prin actuala convenție și vor li taxați: crapii, cu 10 mărci, iar alții de cât crapii scutiți. Articole nouă mai constitue grăsimea de porc, găscă, osânză.

Ouăle rămân la 2 mărci, albușul singur scutit, gălbenușul singur tot 2 mărci (articol ncu).

După cum se vede din aceste date, exportul de cereale în

Germania pentru timp de 12 ani cât are să fie această convențiune, este foarte mult îngreuiat, așa că agricultorii noștri vor trebui să-și caute alte târguri unde taxele să fie mai ușoare, după cum sunt târgurile Belgiane și Engleze.

Târgurile noastre. Cu desghetarea completă a Dunărei și curățirea ei de sloiuri, au început și navigațiunea vapoarelor comerciale, cari au destinarea de a mai încărcă din târgurile noastre ce bruma de cereale se vor mai găsi. După ultimele date și știri ce avem dela târgurile din Brăila, cerealele noastre s'a vândut cu următoarele prețuri:

Grâul, suta de kgr. s'a vândut cu . . .	15—17 lei.
Secara, idem idem cu . . .	12—13 »
Porumbul, idem idem cu . . .	13—14 »
Orzul, idem idem cu . . .	10—12 lei și 50 cent.
Fasolea idem idem cu . . .	20 lei.
Mazărea idem idem cu . . .	13 lei și 30 cent.
Ovăzul, idem idem cu . . .	10—14 lei.
Orzoaica, idem idem cu . . .	12—13 lei.

Aceste prețuri sunt destul de bune în raport cu calitatea și situațiunea economică în care ne găsim astăzi. Astfel de prețuri le găsim și în alte târguri din țara noastră.

La târgul din București (Obor), prețul la cereale ca și la vite, nutrețuri și lemne, se poate vedea în rândurile ce urmează:

Prețul cerealelor: Grâul de calitate superioară s'a vândut cu 97—104 lei kila.

Cel de calitate mai inferioară cu 90—95 lei kila.

Orzul se vinde cu 50—55 lei kila, după calitate.

Ovăzul se vinde cu 39 44 lei kila.

Prețul porumbului variază între 87—96 lei kila după calitate.

Prețul nutrețului: Lipsește fânul de calitate bună pentru care se plătește 135 lei de mia de kgr.

Cel de calitate mai inferioară se vinde cu 110—120 mia de kgr.

Paiele de meiu păsăresc se vând cu 90—100 lei mia de kgr.

Paiele de ovăz se vând cu 55—64 lei mia de kgr.

Cele de grâu se vând cu 40—47 lei mia de kgr.

Prețul vitelor: Prețul vitelor e în urcare. Pentru o pereche boi buni se plătește până la 400 lei.

Boii de jug se vând cu 250—300 lei perechea.

Boii slabi se vând cu 180—200 lei perechea.

Vacile cu lapte se vând cu 70—150 una.

Cele sterpe cu 40—75 lei una.

Caii de rând se vând cu 40—250—300 lei unul.

Vițeii cu 18—25 lei unul, după mărime.

Prețul rămătorilor variază între 20—100 lei unul după greutate și modul cum au fost îngrășați.

Prețul lemnelor: Lemnele de cer curat se vând cu 19—21 lei mia de kgr.

Cele amestecate s'au vândut cu 14,50—16 lei mia de kgr.

Târgurile străine. Din cauza semănăturilor de toamnă, cari

se găsesc în cea mai bună stare de creștere în Europa și America, prețurile în târgurile americane au început să se micșoreze; această micșorare s'a simțit îndată și în târgurile din Europa, cu toată știrea că recolta în Indii este slabă.

La târgul din Paris. Grânele indigene s'a vândut cu 22—23 lei și 50 cent.; iar grânele streine cu 18—19 lei; secara cu 15 lei și 50 cent.; orzul cu 15—18 lei după calitate; ovăzul cu 16—18 lei și porumbul cu 16—19 lei.

În celelalte târguri franceze, grâul s'a vândut cu 22 lei și 75 cent.; secara, orzul și ovăzul cu 15—16 lei.

În principalele târguri din Germania, grâul s'a vândut cu 22—24 lei; secara și ovăzul cu 18 lei; orzul cu 22 lei și 50 centime. *În târgurile din Anglittera,* grâul s'a vândut cu 18—19 lei; secara și orzul cu 12—13 lei și ovăzul cu 15—16 lei. *În târgurile din Belgia,* grâul s'a vândut cu 17—18 lei; secara și orzul cu 13—14 lei și ovăzul cu 16—17 lei. *La târgul din Viena,* grâul s'a vândut cu 21—22 lei; secara cu 17 lei; orzul și ovăzul cu 16 lei și 50 cent. *La Târgul din Buda-Pesta,* grâul s'a vândut cu 19—20 lei; secara cu 15 lei; orzul cu 14 lei și ovăzul cu 17 lei. *În Olanda* grâul s'a vândut cu 18 lei și 50 cent.; secara, orzul și ovăzul cu 14—15 lei. *În Elveția* grâul s'a vândut cu 19—20 lei; secara cu 15 lei și ovăzul cu 17 lei. *La Barcelona* (Spania), grâul s'a vândut cu 36 lei și 50 cent.; orzul cu 24 lei și ovăzul cu 22 lei și 50 cent. *La târgul din New-York* (America), grâul s'a vândut cu 22 lei și la Chicago cu 21 lei.

În târgurile din Algeria și Tunis, grâul s'a vândut cu 21—23 lei; orzul cu 11—14 lei și ovăzul cu 13—15 lei.

În toate târgurile din străinătate prețurile sunt socotite pe suta de kilograme; iar nici odată pe hectolitri după cum sunt socotite în târgurile noastre, și mai rar pe suta de kgr.

V. S. Moga.

Dela Cercurile Culturale

Duminică, 13 Februarie a. c., ora 2 p. m., a fost cerc cultural în comuna Poraschia, județul Teleorman. Cu toată mărimea sălei de școală, oamenii veniseră așa de mulți că nu mai aveau loc, mai ales că erau vestiți de venirea d-lui conferențiar popular T. Duțescu-Duțu și d-l controlor al băncilor populare Z. Stănescu.

Ședința s'a deschis de d-l Ion M. Iliescu, învățătorul școalei, după care s'a ținut următoarele conferințe:

D-l Duțescu-Duțu timp de aproape o oră, vorbește sătenilor în grai popular, despre îngrijirea locuinței, a corpului și a sufletului, despre grădinile de zarzavat și fânețele artificiale, asigurând pe oameni că, nu întinderile mari de pământ îi face mulțumiți, ci modul cum fiecare locuitor trebuie să-și îngrijească de mult puținul ce are ca să-și scoată hrana și nevoile vieții, terminând îndeamnă pe săteni să asculte de sfaturile date.

D-l Z. Stănescu, delegatul casei centrale a băncilor populare, vorbește «Despre importanța băncilor populare» îndemnând pe toți sătenii să se facă membri în bancă, arătându-și mulțumirea de progresul băncii din localitate care, deși înființată de 3 luni de zile totuși are un capital vărsat de 3.500 lei.

D-l I. M. Iliescu, după ce mulțumește d-lor conferențieri, de bună-venire în Poraschia, vorbește despre starea țăranului în timpurile trecute când țara eră subjugată străinilor și când banii țării, în loc să se întrebuinteze pentru luminarea Românilor, pentru facerea de școli unde să ne întâlnim la sărbători ca astăzi, se vărsa în pungile lor. Termină urând: să trăiască M. S. Regele, care ne-a scăpat de străini, trăiască d-l general C. Poenaru fondatorul acestei școale.

Apoi s'a început serbarea școlară cu imnul «Trăiască Regele» și corurile: Românașul, Moara, Primăvara etc., jucându-se pieșele de teatru; «Curcanii, Mircea și Baiazed și ce face dracu», bine interpretate de micii actori.

Sătenii au urmat cu viu interes atât conferințele ținute, cât și piesele jucate.

Azistent.

De pe Domeniile Coroanei

În Maiu 1904, s'a transformat societatea culturală «C. A. Rosetti» de pe Domeniul Coroanei Gherghița din jud. Prahova, în societate economică culturală.

La 31 Decemvrie 1904 s'a încheat primul bilanț, care deși nu cuprinde decât 7 luni, arată totuși un progres înbucurător. Astfel capitalul vărsat a crescut dela 507 la 2.187 lei 50 b., depuși de 88 membri, permițând să se acorde împrumuturi în suma totală de 2.790 lei cu 10% dobândă. Aceste împrumuturi s'au făcut numai pentru construire de case, pentru cumpărări de vite, de unelte agricole, porumb și pentru procurarea rechitei necesara meseriei unui locuitor român.

Din fondul cultural, s'a putut contribui la serbarea lui Ștefan cel Mare dela 4 Iulie trecut, și s'au cumpărat cărți în preț de 20 lei pentru cursurile de adulți.

În procesul-verbal indicat de consiliul de ad-ție al societății, se aduc mulțumiri Administrației Domeniului Coroanei, pentru localul oferit gratuit și pentru cărțile dăruite bibliotecii populare.

Informațiuni

Ministerul litografînd harta căilor de comunicație pe județe în anul 1903, face curoscut că a pus-o în vânzare pe prețul de 60 bani exemplarul.

Această hartă este cea mai recentă, completate cu toate datele necesare, având șoselele chilometrate cu starea lor la începutul anului 1904.

Doritorii se vor adresa la Ministerul lucrărilor publice, strada Arzei, No. 3.

Societăți economice la sate

Bilanțul general al băncii populare «Deșteptarea» din comuna Pili-păuți, județul Dorohoiu, încheiat în seara zilei de 31 Decembrie 1904, cu distribuirea beneficiilor.

Membri înscriși 443.

Capital subseris lei 34.788.

Capital vărsat lei 32.899 bani 55.

ACTIV

Cassa numerar	3.927,84
Imprumuturi	32.338,26
Mașini de tăiat nutreț	111,—
Total	06.377,10

PASIV

Vărsăminte și cotisații cu dividende	32.899,55
Depozite spre fructificare cu dobânzi	2.295,22
Fond de rezervă	951,03
Fond cultural	153,50
Fond sanitar comunei Pilipăuți	38,32
Fond sanitar comunei Oroftiana	39,48
Total	36.377,10

In contra omizilor și insectelor vătămătoare. — Să se stropească arborii care au omizi cu acid carbonic care s'a costatat că e foarte bun. Punându-se într'o lopățică înferbântată sare la foc și trasformându-se în aburi, se afumăarborele atacat.

Oameni cumpătați, cari își duc economiile lor la Casa de economie și nu le dau pe băutura, ca cei stăpâniți de patima beției.

DE LA SATE

D-l Ștefan Vechiu, învățător și diriginte al școlii din comuna Bucești, județul Tecuciu, a venit în comuna Fundeni (Tecuciu) și în două Duminici din luna August 1904, a ținut întruniri, în sala primăriei din Fundeni, vorbind despre foloasele ce aduc băncile populare.

Poporul pătruns de binefacerile ce le pot aduce aceste bănci populare, s'a constituit imediat într'o societate, subscriind un capital de 820 lei; iar membrii înscrși sunt 34 (trei zeci și patru).

Pentru aceasta aducem d-lui Ștefan Vechiu, inițiatorul acestei bănci, căldureasele noastre mulțumiri.

Paroh, Pr. N. Crivăț.

A P E L

Nimic nu poate fi mai nobil și mai frumos, decât a contribui cât ne stă în putință la înălțarea poporului în mijlocul căruia trăim.

Pentru acest scop s'a constituit o ligă pentru susținerea și încurajarea *culturii*, *bunelor moravuri* și a *bunei gospodării țărănești*, ligă autorizată de onor. Minister cu No. 59.528, 28 Noembrie 1903.

Liga acordă mici premii:

- 1) Absolvenților cursului rural din raionul cercului cultural Tg. Sulița, Botoșani.
- 2) Cititorilor de biblioteci rurale.
- 3) Persoanelor exemple ca moralitate.
- 4) Industriei caznice.
- 5) Creșterea vitelor.

Avându-se în vedere scopul urmărit de liga «Aurora» sperăm în sprijinul bine-voitor al celor iubitori de țară și de neam.

N.B. Membrii activi ai ligei, sunt cei ce achită 1,20 anual; iar membri onorifici, cei ce fac donații ligei, pentru care li se aduce de comitet mulțumiri prin publicitate.

Președinte, Dr. I. Trifan

Tg. Sulița.

Licitațiuni

În ziua de 9 Aprilie 1905, ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m., se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, București, licitație publică cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a provizionării pietrișului necesar parcurilor, pe poteci și drumuri ale Eforiei din Sinaia, pe anul 1905.

Devizul în sumă de lei 3.207.

Condițiunile speciale și devizul se pot vedea la Serviciul Bunurilor Eforiei, în zilele și orele de lucru.

Supra oferte nu se primesc.

Domnii concurenți spre a putea lua parte la licitație vor trebui să depună ca garanție provizorie 5% din suma devizului, cunoscând că cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitație.

* * *

În ziua de 12 Aprilie 1905, ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m., pentru darea în întreprindere a construirii unui pătur de bucate la moșia Vatra Schitului Șerbănești din jud. Vâlcea.

Devizul în sumă de lei 8 995,72.

Condițiunile, planurile și devizul se pot vedea la Serviciul Bunurilor Eforiei, în orice zi și ore de lucru.

Supra oferte nu se primesc.

Domnii concurenți spre a putea lua parte la licitație vor trebui să depună ca garanție provisorie lei 5% din suma devizului, cunoscând că cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitație.

* * *

În ziua de 12 Aprilie 1905, orele 10¹/₂, a. m., pentru rearendarea în aprilul d-lor arendași pentru neplata de arcuri, cu începere dela 23 Aprilie 1905, a următoarelor moșii și anume:

«Județul Brăila». — Moșia Doiceasca, com. Bordeiu Verde, restul periodului 23 Aprilie 1903—1913, garanție provisorie lei 4.500.

«Județul Prahova». — Muntele Coșofana, com. Sinaia, restul periodului 23 Aprilie 1904—1914, garanție provisorie lei 400.

Moșia Valea Manti Pantazi și Nisipoasa, com. Valea Călugărească, restul periodului 23 Aprilie 1903—1913, garanție provisorie lei 1.000.

«Județul Vâlcea». — Muntele Mândra Stănișoara, com. Robaști restul periodului 23 Aprilie 1903—1913, garanție provisorie lei 50.

«Județul Vlașca». — Moșia Gurgueții-Bățoveni, com. Cosmești restul periodului 23 Aprilie 1903—1908, garanție provisorie lei 2.500.

Supra-oferte nu se primesc.

Condițiunile speciale, precum și orice alte informațiuni se pot lua la serviciul Bunurilor Eforiei în zilele și orele de lucru.

Licitația se va ține conform art. 72—83 din legea comptabilităței publice.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui Șerbănescu P. Joan, elev cl. IV-a Liceul din Pitești. — Albina apare odată pe săptămână și costă numai 5 lei pe an.

— Fr. N. Barzeanu. — Citiți rețeta, despre felul cum se poate fabrica săpunul.

D-lui N. Davidescu, învățător comuna Cornu, jud. Prahova. — N'ați achitat abonamentul pe anul al VIII lea.

Cărțile apărute în Editura Societății «Steaua» sunt: No. 1. *Din Țara Basarabilor*, de G. Coșbuc; No. 2. *Foloasele învățăturii*, de P. Dulfu; No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția; No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu; No. 5. *Medicul poporului*, de Dr. I. Felix; No. 6. *Avem cu ce să ne mândrim*, de T. Dușescu-Dușu; No. 7. *Medicul poporului*, de Dr. I. Felix; No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Mihălcescu și Victor Puiu; No. 9. *Ștefan cel Mare*, de Alex. Lăpădatu; No. 10. *Ce se poate învăța dela un drum lung*, de Dr. I. Simeonescu.

Prețul unui exemplar e 15 bani. Vanzătorilor se dă cu 10 bani exemplarul.

Tablourile apărute în Editura Societății «Steaua» sunt: *Ștefan cel Mare și Majestatea Sa Regele*.

Prețul unui exemplar e 40 bani. Vanzătorilor se dă cu 30 bani exemplarul.

Orice comandă pentru publicațiunile Societății, se va adresa d-lui I. St. Rasidescu, administrator, la Institutul de Arte Grafice Carol Göbl, Str. Doamnei No. 16, București, unde se află depozitul general.

NB. — Fiecare membru al Societății „Steaua”, care și-a plătit cotizațiunea cu începerea anului 1905, primește anual 6 publicațiuni ale Societății, începând cu No. 10.

„S T E A U A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei Române*. — *Vicepreședinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *fost Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *fost senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membrii înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

M. Porn, (strada Smârdan No 2. București), 10 lei; Clayton, (strada Smârdan No. 2. București), 20 lei; Eugeniu Behles, (strada Bibescu-Vodă București), 25 lei; Fried Pildnersa, (strada Carol No. 23, București), 5 lei; C. Meissner, profesor (Iași), 10 lei; Gh. Costin Velea, (Iași, str. Carol No. 53) 2 lei; C. V. Praja, profesor (Iași, str. Păcurari), 2 lei; I. Rallet, profesor (Iași, str. Rallet), 4 lei; C. V. Fișinescu, Institutor (Botoșani), 6 lei; Nicolae Giurgea, pensionar (Botoșani), 2 lei; N. C. Ursoiu, Institutor (Botoșani), 4 lei; Ar. Petrescu, Institutor (Botoșani), 2 lei; G. Petrescu, Institutor (Botoșani), 2 lei; I. Popovici Puiu, Institutor (Botoșani), 2 lei; Ana G. Rugescu, Instituitoare (Botoșani), 2 lei; M. Malcociu, Institutor (Botoșani), 2 lei; Elena Georgescu, Directoare de Externat (Craiova), 5 lei; Lili Vincenz, (Craiova, str. Ghica-Vodă No. 15), 2 lei; Constanța Baltazar, (Craiova, profesoară la școala secundară Internat), 2 lei; Sevastia Micșunescu, (Craiova, profesoară la școala secundară Externat), 2 lei; Chiriaca Varlam, (Craiova, profesoară la școala secundară Externat), 2 lei; Elena Stănescu, (Craiova, profesoară la școala secundară Externat), 2 lei; Eliza Hagi Preda, (Craiova, profesoară la școala secundară Externat), 2 lei; Zoe Gheorghiu, (Craiova, profesoară la școala secundară Externat), 2 lei; Ecaterina Brătianu, (Craiova, maestră la școala secundară Externat), 2 lei; Eugenia Bazelli, (Craiova, maestră la școala secundară Externat), 2 lei; Aurora Parteniu, (Craiova, maestră la școala secundară Externat), 2 lei; Smaranda Celarianu (Craiova, Directoarea șc. secundare Internat), 2 lei; Elena Teodorini, (Craiova, profesoară șc. secundară Internat), 2 lei; Sevasta Baltăceanu, (Craiova profesoară șc. secundară Internat), 2 lei; Ecaterina Sacara, (Craiova, profesoară șc. secundară Internat), 2 lei; Lucia Romanescu, (Craiova, strada Unirii), 2 lei; Eugenia Stănescu, (Craiova, strada Convențiunii), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1905 și până în prezent este de 142; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 973 lei.

(Va urma în numărul viitor).

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune » 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu,

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra incendiului, a «grindinei», contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca: «cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No 12, București. Reprezentanța generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

AVEM G SCGALĂ CRTGDGXĂ

SĂNTA ELENA

Bulevardul Neatârării, 75
cu internat și externat

I. Școală superioară de educație și menaj.

Limbile Franceză, Germană vorbite, muzică, pictură, pian, croitorie de familie. Bucătărie, cultura gândacilor și borangicului.

II. Croitorie practică. Se învață croitoria în 3 ani. Se lucrează rochii bine și eftin cu o singură probă.

III. Tesătorie. Lână, bumbac, mătase, stoffe de haine și tot felul de pânzeturi și uniforme pentru școli.

IV. Tricotaj. Flanele, fuste, jambiere-ciorapi de lână și bumbac.

Se primește lână pentru dărăciți, făcut caere și tors.

Se primește gogoși pentru tras borangicul cu mașini sistematice.

Fondatorul școlii,

Preotul Iconom, **C. IONESCU.**

52-9

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin.*

Dilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.

» » » Nasturi » 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

» Lack cu Elastic sau Șireturi » 12.95, 13.95, 14.95.

» » » Nasturi » 13.95, 14.95, 15.95.

» Chevreau cu Elastic » 12.95, 13.95, 14.95.

» » » Nasturi » 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi Lei 10.95, 12.95, 13.95.

» » » Botoni » 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

» » » Colori » » 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

» Gems cu Nasturi și Șireturi » 7.95, 8.95, 9.95.

Pantofi de Chuvreau albi decoltați » 6.95, 6.95.

Idem cu Șireturi și Nasturi » 6.95, 7.95, 8.95.

Idem de Lack diferite forme » 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.

În tot deauna se găsec mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.

» Bărbați » 2.95.

Rupându-se la incercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sezoanele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avé un scăjdmint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.